

*Dosarul nr.1a-411/17
Chişinău*

Instanţa de fond: Judecătoria Centru mun.

02-1a-6016-17032017

Judecător: Angela Catană

DECIZIE

22 iunie 2017

mun. Chişinău

Colegiul penal al Curţii de Apel Chişinău avînd în componenţa sa:

Preşedintele şedinţei:

Iurie Melinteanu

Judecători:

Silvia Vrabii şi Ion Bulhac

Grefier:

Victoria Ştefănuţă, Irina Olărescu

Cu participarea:

Procurorului

Vitalie Gavriliţă

Avocaţilor

Petru Coşleţ, Sergiu Russ

Inculpatului

XXXXXXXXXX

Părţii vătămate

XXXXXXXXXX

Interpretului

Burdilă Alisa

examinînd în şedinţa de judecată publică, în ordine de apel, cererea declarată de acuzatorul de stat, procuror în Procuratura sectorului Centru mun. Chişinău Chiranda Vera şi cererea declarată de avocatul XXXXXXXXXXXX în interesele părţii vătămate XXXXXXXXXXXX, împotriva sentinţei Judecătoriei Centru mun. Chişinău din 21 august 2015, pe cauza penală de învinuire a lui:

XXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX, născut la XXXXX, domiciliat în mun. XXXX or. XXXX str. XXXXX ap.XXX, văduv, studii medii, cetățean al Republicii Moldova, fără antecedente penale

de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.190 alin.(5) Cod penal

Cauza s-a aflat în procedura:

Instanței de fond din 18.10.2013 – până la 21.08.2015;

Instanței de apel din 16.09.2015 – până la 11.10.2016;

Instanței de recurs CSJ din 14.12.2016- până la 14.02.2017;

Instanței de apel spre rejudecare din 17.03.2017 –până la 22.06.2017.

Procedura de citare legal executată.

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău, -

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătorei Centru mun. Chișinău din 21 august 2015 XXXXX XXXXXXXXXXXX a fost achitat pe învinuirea de comitere a infracțiunii stabilite de art. 190 alin. (5) CP în legătură cu faptul că fapta sa nu întrunește elementele constitutive ale componenței de infracțiune.

Acțiunea civilă înaintată de către XXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX a fost lăsată fără examinare fiind explicat dreptul de a înainta acțiune în ordinea prevăzută de art. art. 166-167 din Codul de procedură civilă RM

2. Pentru a se pronunța cu sentința, instanța de fond a constatat că, de către organul de urmărire penală XXXXXXXXXXXXse învinuiește în aceea, că la data de 16.06.2012 și 22.07.2012, în timp ce se afla în mun. Chișinău, str. Costiujeni 78, după un plan bine chibzuit, urmărind scopul dobândirii prin înșelăciune și abuz de încredere a bunurilor altei persoane, sub pretextul vânzării apartamentului cu două

odăi, care nu îi aparține cu titlu de proprietate, situat în mun. Chișinău or. Codru str. Costiujeni 12/8 ap. 37, denaturând intenționat datele despre sine, și anume poziția sa de vulnerabilitate, a înșușit de la XXXXXXXXXX, sub formă de arvună suma de 7000 euro, echivalentul a 109 200 lei, bani care de la bun început era conștient că nu-i va restitui lui XXXXXXXXXX, cauzând astfel părții vătămate o pagubă materială în proporții deosebit de mari

3. Nefiind de acord cu sentința instanței de fond, procurorul în Procuratura sectorului Centru mun. Chișinău Chiranda Vera prin care solicită casarea sentinței Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 21 august 2016, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care XXXXX XXXXXXXXXX să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute art. 190 alin. (5) din Codul Penal, și în baza acestui articol de a aplica pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 5 ani. Începutul termenului executării pedepsei de calculat din ziua pronunțării sentinței. De încasat de la XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX în folosul părții vătămate XXXXXXXXXX prejudiciul material cauzat prin infracțiune în sumă de 109 200 lei.

3.1. În motivarea apelului, procurorul a invocat că, sentința este una ilegală, ce nu se va atinge scopul legii penale care este de a apăra împotriva infracțiunilor persoana drepturile și libertățile acesteia, proprietatea, mediul înconjurător, orânduirea constituțională, suveranitatea, independența și integritatea teritorială a R. Moldova.

3.2. Indică că, atât în cadrul urmăririi penale cât și în instanța de judecată vinovăția inculpatului XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX a fost dovedită pe deplin, deoarece dânsul din start cunoscând cu certitudine poziția categorică a copiilor săi față de vânzarea apartamentului situat în mun. Chișinău or. Codru str. Costiujeni 12/8 ap. 37, nu l-a informat despre acest fapt pe XXXXXXXXXX, astfel urmărind doar un singur scop de a obține sume bănești, care au fost cheltuite pentru necesități personale.

4. Împotriva sentinței în cauză apel în termen, a declarat și avocatul XXXXXXXXXX în interesele părții vătămate XXXXXXXXXX, prin care solicită casarea sentinței Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 21 august 2016, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii incriminate, cu admiterea în întregime a acțiunii civile înaintată de partea civilă XXXXXXXXXX.

4.1. În motivarea apelului, a invocat că, instanța de fond a dat o apreciere eronată probelor administrate și nu le-a dat o apreciere obiectivă. Conținutul

probelor și valoarea lor probatorie nu a fost analizată minuțios în textul motivației sentinței.

4.2. Indică că, în cursul judecării cauzei au fost administrate probe care confirmă cu certitudine vina inculpatului în comiterea infracțiunii nominalizate, iar poziția invocată de partea apărării urma a fi apreciată de către instanța de fond drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare, urmându-se scopul evitării răspunderii.

4.3. Menționează că prima instanță a ignorat circumstanțe esențiale ale cauzei precum că, inculpatul nu era (și nu este nici în prezent) proprietarul apartamentului pe care l-a propus spre vânzare părții vătămate și respectiv nu dispunea XXXXX de dreptul de dispoziție asupra respectivului imobil, care aparține până la moment cu drept de proprietate APL mun. Chișinău, fapt despre care inculpatul cunoștea cu certitudine. Mai mult inculpatul cunoștea foarte bine și despre faptul că nici privatizarea apartamentului nu era posibilă, din cauza nedorinței celorlalte persoane cu viză de domiciliu în locuința respectivă (copii săi) de a-l privatiza. Cunoștea inculpatul și despre faptul că privatizarea apartamentului în lipsa acordului copiilor săi nu este posibilă.

4.4. Mai indică că, prima instanță a ignorat faptul că, inculpatul a ținut în taină de copii săi faptul propunerii spre vânzare a apartamentului, ce se confirmă prin declarațiile martorilor audiați și faptul că l-a convins pe XXXXXX XXXXXXXXXXXX să comunice altor persoane că ia apartamentul doar în locațiune. În acest sens a fost chiar și semnat un contract fictiv de locațiune. Martora XXXX, administratoarea blocului, de asemenea a declarat că inculpatul și partea vătămată inițial i-au spus că apartamentul se oferă lui XXXXx XXXXXXXXXXXX în locațiune.

4.5. Consideră că prima instanță a ignorat și faptul că, inculpatul a solicitat de la XXXXX XXXXXXXXXXXX inițial 3000 Euro, iar mai târziu încă 4.000 Euro în calitate de arvună, motivând că acești bani sunt necesari pentru a stinge datoriile pentru serviciile comunale și perfectarea actelor necesare privatizării. În realitate însă, din suma încasată nici a zecea parte nu a mers spre achitarea datoriilor la serviciile comunale, restul sumelor fiind însușite și cheltuite pentru necesități personale de către inculpat. Pentru perfectarea actelor necesare procesului de privatizare a apartamentului de către XXXX nefiind cheltuiți nici un leu.

4.6. Indică apelantul că, necătând la faptul că vânzarea apartamentului s-a dovedit a fi imposibilă, inculpatul nu a restituit părții vătămate măcar o mica parte din banii ilegal însușiți în calitate de arvună.

5. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 septembrie 2016, a fost admis apelul acuzatorului de stat procurorul în Procuratura sectorului Centru mun. Chișinău Chiranda Vera și apelul avocatului XXXXXXXXXXXX în interesele părții vătămate XXXXXXXXXXXX, fiind casată integral sentința Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 21 august 2015, și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care XXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal și în temeiul legii menționate, i-a fost numită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 8 (opt) ani 6 (șase) luni, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita o anumită activitate în domeniul imobiliar și financiar pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis. Termenul executării pedepsei a fost calculat lui XXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX de la data reținerii acestuia.

6. Decizia nominalizată a fost contestată cu recursuri ordinare de către avocatul Russ Sergiu în interesele părții vătămate XXXXXXXXXXXX și avocatul avocatul XXXXXXXXXXXX în interesele inculpatului XXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX, solicitând casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, de către un alt complet de judecată.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 16.08.2016 a fost admis recursul declarat, casată decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05.04.2016 în cauza penală în privința lui XXXX, cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

8. La rejudecarea cauzei în cadrul ședinței de judecată procurorul participant în proces, Vitalie Gavrilă, a solicitat Colegiului admiterea în sensul formulat a cererii de apel declarate de procurorul în Procuratura sectorului Centru mun. Chișinău Chiranda Vera, ca fiind întemeiată cu casarea integrală a sentinței primei instanțe din motivul ilegalității acesteia. Referitor la apelul avocatului XXXXXXXXXXXX în interesele părții vătămate XXXXXXXXXXXX a solicitat admiterea în sensul în care a fost formulat.

8.1. Partea vătămată XXXXXXXXXXXX susținută de avocatul Russ Sergiu în ședința instanței de apel au solicitat admiterea apelului casarea integrală a sentinței contestate și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță de condamnare a inculpatului, cu admiterea în întregime a acțiunii civile înaintată de partea vătămată. Referitor la apelul apelului acuzatorului de stat procurorul în Procuratura sectorului Centru mun. Chișinău Chiranda Vera a solicitat admiterea în sensul în care a fost formulat.

8.2. Inculpatul XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX și apărătorul acestuia avocatul XXXXXXXXXXXX în ședința instanței de apel au solicitat respingerea apelului și menținerea sentinței de achitare a inculpatului.

9. Verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate, prin prisma motivelor invocate în cererile de apel, pe baza probelor administrate și cercetate de prima instanță și suplimentar de către instanța de apel, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge ca fiind nefondate cererile de apel declarată de procurorul în Procuratura Centru mun. Chișinău Chiranda Vera și avocatul XXXXXXXXXXXX în interesele părții vătămate XXXXXXXXXXXX cu menținerea sentinței instanței de fond, din următoarele considerente.

10. Conform art.414 alin.(1) Cod de procedură penală, „instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel”, iar potrivit alin.(2) al aceluiași art., „instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal”. Astfel, Colegiul constată că, probe noi acuzarea și apărarea în instanța de apel nu au prezentat, solicitând doar verificarea și aprecierea probelor cercetate în instanța de fond.

11. Audiind participanții la proces, cercetând suplimentar probele administrate de către instanța de fond și apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, din punct de vedere al coroboării lor, călăuzindu-se de propria convingere, Colegiul penal constată că, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și acțiunile inculpatului, corect a conchis asupra achitării inculpatului XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX în învinuirea adusă în baza art. 190 alin.(5) Cod penal.

12. Colegiul penal a stabilit cu certitudine faptul că, învinuirea nu și-a găsit confirmare.

În urma analizelor circumstanțelor și probelor administrate la urmărirea penală și cercetate în instanța de judecată, Colegiul Penal consideră că instanța de fond legal și fondat a motivat sentința prin faptul, că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

13. Totodată este de menționat faptul că, în cazul dat au fost prezente ca probă a acuzării:

– declarațiile părții vătămate XXXXXXXXXXXX, potrivit cărora, prin luna iunie 2012, o lucrătoare de la serviciu pe nume Vera, a aflat că el dorește să procure un apartament și i-a comunicat, că concubinul său, pe nume XXXXXXx, are un

apartament pe str. Costiujeni 12/8 Nr. 37, pe care dorește să-l vândă, astfel, aceasta organizându-i cet. XXXXXXXXXXXX și cet. XXXXX, o întâlnire la serviciu, unde cet. XXXX, a confirmat, că dorește să vândă apartamentul respectiv. Ulterior, cet. XXXXXXXXXXXX, împreună cu rudele sale XXXXX, XXXXXXXXXXXX, au mers la apartamentul respectiv, care este cu două odăi, amplasat la nivelul 5 al casei, în urma căreia, cet. XXXXXXXXXXXX, s-a hotărî să-l procure, deoarece acesta era amplasat nu departe de serviciu, însă în apartament era necesar de făcut reparație.

A mai comunicat, că în acel moment, l-a întrebat pe cet. XXXXXXXXXXXX, cui aparține apartamentul și cu cât îl vinde, la care cet. XXXXXXXXXXXX, i-a arătat buletinul de identitate cet. XXXXXXXXXXXX, în care într-adevăr cet. XXXXXXXXXXXX, avea viza de reședință în acest apartament, totodată, i-a mai comunicat, că apartamentul respectiv i-a fost dat de la serviciu prin anii 80, iar la momentul da față, în acesta locuiește feciorul său mai mic, însă mai are un fecior și o fiică, care sunt mai mari și care sunt căsătoriți. Referitor la prețul de vânzare a apartamentului, cet. XXXXXXXXXXXX, i-a comunicat cet. XXXXXXXXXXXX, că acesta este în mărime de 25 000 euro.

De asemenea, a mai comunicat, că în acel moment, l-a întrebat pe cet. XXXXXXXXXXXX, unde v-a locui feciorul său mai mic, însă acesta i-a comunicat, că pe feciorul său mai mic îl v-a lua să locuiască împreună cu el la casa pe care a construito pe str. Sf. Dumitru 16, totodată comunicându-i, că sunt datorii la serviciile comunale, din motiv, că feciorul său locuiește în acest apartament, însă nu achită serviciile, acesta și fiind motivul pentru care a și hotărî să vândă apartamentul. În acel moment, cet. XXXXXXXXXXXX, i-a comunicat cet. XXXXXXXXXXXX, că dacă este de acord să procure apartamentul respectiv, atunci el să-i dea o arvună în sumă de 8 000 euro, pentru ca să poată începe procedura de privatizare a apartamentului și să achite datoriile la apartament, la care, cet. XXXXXXXXXXXX, a fost de acord, în urma căreia, la 16.06.2012, cet. Rață Spiridon, împreună cu concubina sa pe nume Vera, au venit la cet. XXXXXXXXXXXX, la serviciu pe str. Costiujeni 78, unde i-a comunicat, că cet. XXXXXXXXXXXX, trebuie să-i dea suma de 3 000 euro, iar în dependență de necesitate se v-a mai adresa pentru ca să mai ceară bani.

A comunicat, că în momentul transmiterii acestei sume de bani cet. XXXXXXXXXXXX, mai era soția sa pe nume XXXXXXXXXXXX, concubina cet. XXXXXXXXXXXX, pe nume Vera, cet. XXXX și cet. XXXXXXXXXXXX, iar recipisa a fost scrisă de către cet. XXXXXXXXXXXX, sub formă de arvună, pe suma de 3 000 euro. Ulterior, cet. XXXXXXXXXXXX, a discutat cu cet. XXXXXXXXXXXX, referitor la eliberarea apartamentului, în urma căreia, au stabilit, că la 25.07.2012, cet. XXXXXXXXXXXX, poate începe reparația capitală în apartament, însă v-a trebui să nu

comunica nimănui, inclusiv și copiilor, că cet. XXXXXXXXXX, i-a vândut apartamentul și să comunice, că acesta i-a fost dat în chirie pe o perioadă de trei ani, astfel, formând două contracte, unul privind închirierea apartamentului și celălalt privind vânzarea-cumpărarea acestuia.

Ulterior, cet. XXXXXXXXXX, s-a înțeles cu cet. XXXXXXXXXX, ca în prezența lui, să vină cu meșterii și să facă măsurări la uși, geamuri și să calculeze de ce materiale de construcție are nevoie pentru ca să înceapă reparația, după care, de fiecare dată când îl telefona pe cet. XXXXXXXXXX, niciodată nu i-a refuzat. La 22.07.2012, cet. XXXXXXXXXX, a venit la serviciu la cet. XXXXXXXXXX, unde i-a comunicat, că mai are nevoie încă de 4 000 euro, în urma căreia, i-a dat această sumă de bani, iar cet. XXXXXXXXXX, personal a întocmit recipisa pe această sumă de bani. Peste o perioadă de timp, cet. XXXXXXXXXX, l-a telefonat de mai multe ori pe cet. XXXXXXXXXX și l-a rugat să vină până la apartament să descuie ușa, deoarece v-a aduce materiale de construcție, pe care v-a avea nevoie să le lase în apartament, la care acesta a venit fără nici-o problemă, ulterior, acesta a descuiat apartamentul când meșterii au instalat geamul de la dormitor și în ziua când a dorit să schimbe ușa de la dormitor și salon, a venit feciorul cet. XXXXXXXXXX, pe nume Vădim, care le-a interzis meșterilor să efectueze careva lucrări, motivând, că el este coproprietar al acestui apartament și a început să se certe cu cet. XXXXXXXXXX, în urma căreia, cet. XXXXXXXXXX, a văzut acest lucru a luat meșterii și a plecat.

De asemenea, a mai comunicat, că pentru reparația apartamentului, el a cheltuit 500 euro arvună pentru geamuri, 6 000 lei arvună pentru uși, aproximativ 7 500 lei, cheltuieli pentru materiale de construcție și 500 euro, cheltuieli pentru reparația acoperișului, astfel, fiind înșelat de XXXXX de bani în sumă totală de 141500 lei.

A mai declarat că prima dată, cet. XXXXXXXXXX, i-a transmis sub formă de arvună suma de 3 000 euro, pentru care au întocmit o recipisă în prezența martorilor, după care la solicitarea acestuia, i-a mai transmis suma de 200 euro, în timp ce descărca mobila acestuia la el acasă, după care, i-a transmis și suma cealaltă de 3 800 euro, în timp ce venise la el la serviciu și unde au mai întocmit încă o recipisă deja pe suma totală de 4 000 euro, bani pe care îi dăduse acestuia. Referitor la întrebarea de ce în cadrul confruntării cu cet. XXXXXXXXXX, a negat faptul că i-a transmis suma de 200 euro, cet. XXXXXXXXXX, a declarat, că în acel moment el uitase despre cei 200 euro, deoarece el ținea cont de suma totală de 3 000 euro, pe care i-o transmisese la serviciu și în care erau incluși și cei 200 euro, despre care s-a vorbit (f.d. 179-182 vol. 1).

Fiind audiat suplimentar în cadrul instanței de apel partea vătămată a comunicat că susține declarațiile anterior date. La întrebările procurorului a indicat că, a fost solicitată suma de 8000 euro arvună. Nu a cunoscut că apartamentul nu era privatizat, a aflat doar când a efectuat a doua tranșă a arvunei. Copii lui XXXXX au aflat despre vânzarea apartamentului în momentul când a adus materialele de construcție și a instalat un geam termopan. Cearta s-a început din motiv că feciorul lui XXXX, XXXXXXXXXXX nu era de acord cu vânzarea apartamentului. Președintele asociației a comunicat că XXXXXXXXXXX nu intenționa să privatizeze apartamentul.

La întrebările avocatului a menționat că, nu cunoaște ce a făcut XXXXXXXXXXX cu banii, banii i-a primit de la domnul XXXXXXXXXXX, care a insistat să fie specificați în recipisă martorii prezenți. Când a dat a doua tranșă de bani, careva martori nu au fost prezenți (f.d. 235-236 vol. 2)

– declarațiile martorului XXXXXXXXXXX, potrivit căroră, locuiește în mun. Chișinău, pe adresa or. Codru, str. Sfântul Dumitru 16, împreună cu fiica sa XXXXX și concubinul XXXXXXXXXXX, cu care concubinează din anul 2006 și căruia îi aparține apartamentul nr. 37, amplasat pe str. Costiujeni 12/8, or. Codru mun. Chișinău, pe care în vara anului 2012, a încercat să-l vândă cet. XXXXXXXXXXX.

A mai menționat, că în vara anului 2012, în timp ce lucra temporar în calitate de deridicatoare, la restaurantul Planeta, de lângă apartamentul pe care dorea să-l vândă, întâmplător s-a luat de vorbă despre aceasta cu stăpânul restaurantului și cu cet. XXXXXXXXXXX, care a părut să fie interesat de apartament, în urma căreia, ea i-a telefonat concubinului și i-a comunicat despre aceasta, la care împreună cu cet. XXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXX Petru și cu concubinul său XXXXXXXXXXX, s-au dus și aceștia s-au uitat la apartament, după care, a doua zi din nou au mai mers și s-au uitat la apartament, iar cet. XXXXXXXXXXX, s-a hotărî să-l procure, astfel, înțelegându-se cu concubinul său XXXXXXXXXXX, să-i vândă apartamentul la prețul de 25 000 euro. Spre seară în prezența sa, a cet. XXXXXXXXXXX Petru, a soției acestuia și a soției cet. XXXXXXXXXXX, s-au întâlnit la restaurantul „Planeta”, unde cet. XXXXXXXXXXX, a mai convenit cu concubinul său XXXXXXXXXXX, ca să-i dea sub formă de arvună suma de 3 000 euro, pentru ca să poată perfectă actele necesare pe apartament (să-l privatizeze) și să achite datoriile pe acesta, ceea ce au și făcut până la sfârșit, în urma căreia, în prezența sa și a celorlalți, au fost transmiși banii și a fost întocmită recipisa de către aceștia doi.

De asemenea, a mai comunicat, că cet. XXXXXXXXXXX și cet. XXXXXXXXXXX, în acea seară sau mai înțeles, ca concubinul său XXXXXXXXXXX, până la data de

25.08.2012, v-a perfecta toate actele necesare pe apartament, în urma căreia, la această dată, cet. XXXXXXXXXX, v-a trece să locuiască în apartament, zi în care îi v-a transmite și restul banilor, adică însă 22 000 de euro, însă acest lucru nu s-a mai întâmplat, pe motiv, că cei trei copii ai concubinului său XXXXXXXXXX, nu au fost de acord să privatizeze apartamentul. Referitor la alte sume de bani, care ar fi fost transmise de către cet. XXXXXXXXXX, concubinului său XXXXXXXXXX, a comunicat, că cet. XXXXXXXXXX, i-a transmis lui Spiridon, suma de 200 euro, în timp ce se aflau în curtea casei lor și aduceau lucrurile lui Spiridon, din apartament în prezența fiicei sale și a băiatului cet. XXXXXXXXXX, care nu cunoaște dacă a văzut acest moment. Acești bani, concubinul său i-a cerut de la cet. XXXXXXXXXX, sub pretextul de a achita contractul fiicei sale, după care, peste o perioadă de timp concubinul XXXXXXXXXX, i-a comunicat, că a mai luat de la cet. XXXXXXXXXX, încă 800 euro, pentru ca să fie suma rotundă de 4 000 euro, pentru care a întocmit încă o recipisă pe suma totală și atât prima recipisă de pe suma de 3 000 euro cât și cea de-a doua pe suma de 4 000 euro, au rămas la cet. XXXXXXXXXX, despre aceasta i-a comunicat, cet. XXXXXXXXXX.

Totodată, a mai menționat, că concubinul său XXXXXXXXXX, a încercat să privatizeze apartamentul, însă copiii lui nu au fost de acord, iar el din start nu cunoștea despre aceasta (f.d. 187-192 vol. 1).

— Fiind audiat suplimentar în cadrul instanței de apel martorul a declarat că susține declarațiile anterior date.

La întrebările procurorului a comunicat că, XXXXXXXXXX este soțul său. Despre intenția de a vinde apartamentul feciorii au fost de acord. Feciorul XXXXXXXXXX nu a cunoscut despre vânzarea apartamentului motiv pentru care s-a supărat. A fost transmisă suma de 4000 euro arvună. Ea a fost prezentă când s-a transmis suma de 3000 euro. Nu a avut loc vânzarea apartamentului din motiv că copii nu erau de acord.

La întrebările avocatului a indicat că, banii au fost cheltuiți pentru plata datoriilor pe apartament și pentru tratamentul soțului, pentru necesitățile persoanele nu au fost cheltuiți bani, a dat fiicei suma de 3000 lei pentru studii (f.d. 231 vol. 2)

— declarațiile martorului XXXXXXXXXX Petru, potrivit căroră, este directorul restaurantului „PLANETA”, care este amplasat în mun. Chișinău, or. Codru, str. Costiujeni 78, la care, în calitate de ajutor îi este cet. XXXXXXXXXX, care la fel este originar din or. Ștefan Vodă și care nu are casă în mun. Chișinău, însă acesta dorește să-și procure un apartament în oraș.

A mai menționat, că anterior când erau comenzi multe la restaurant, a angajat-o de două sau trei ori pe cet. XXXXXXXXXX, cu care discutând printre altele, i-a

comunicat, că concubinelul său XXXXXXXXXXX, are un apartament pe care dorește să-l vândă, astfel, el i-a comunicat despre aceasta cet. XXXXXXXXXXX, care a început să negocieze cu aceasta și cu cet. XXXXXXXXXXX. Tot în acea zi, când a aflat despre acest apartament, împreună cu cet. XXXXXXXXXXX, soția acestuia, cet. XXXXXXXXXXXși concubina sa Vera Dilipovici, au mers la apartamentul respectiv, de pe str. Costiujeni, adresa exactă nu o cunoaște, unde s-au uitat la apartament, iar cet. XXXXXXXXXXX, îi plăcuse și din câte își amintește, aceștia sau înțeles ca să procure apartamentul, la prețul 25 000 euro, însă cet. XXXXXXXXXXX, dorea mai mult pe acesta. Ulterior, s-au întâlnit la restaurantul tot în aceeași componență, unde aflându-se la masă în bucătărie, cet. XXXXXXXXXXX, i-a cerut cet. XXXXXXXXXXX, să-i dea sub formă de arvună suma de 8 000 euro, după necesitate, acesta comunica că din start să-i dea suma de 3 000 euro, iar cealaltă de 5 000 euro, pe parcurs. Astfel, aceștia înțelegându-se, au întocmit o recipisă, pe suma de 3 000 euro, în care au indicat seria și numărul bancnotelor, însă nu ține minte dacă au semnat-o și ceilalți care erau prezenți, dar el cu soția cu certitudine a semnat.

A mai comunicat, că cet. XXXXXXXXXXXs-a înțeles cu cet. XXXXXXXXXXX, să-i elibereze apartamentul până în luna iulie 2012, deoarece acesta trebuia să perfecteze actele pe apartament. Ulterior, peste o perioadă scurtă de timp, în timp ce se afla la serviciu, împreună cu cet. XXXXXXXXXXX, cet. XXXXXXXXXXX, a venit la restaurant și a cerut de la cet. XXXXXXXXXXX o sumă de bani, aceștia intrând în biroul său, au început să negocieze, la care el a ieșit din birou, după care, la scurt timp, s-a întors înapoi unde au văzut cum cet. XXXXXXXXXXX, i-a numărat o sumă de bani, în euro, pe care i-a dat cet. XXXXXXXXXXXși care a și plecat imediat. Referitor la ce sumă de bani i-a transmis cet. XXXXXXXXXXX, cet. XXXXXXXXXXX, a declarat, că nu cunoaște, însă presupune că i-a fost transmisă și cealaltă sumă de 5 000 euro pentru arvună.

Ce ține de întocmirea vre-unei recipise la acel moment, a comunicat, că a văzut cum aceștia scriau ceva la masă și presupune că scriau recipisă, cet. XXXXXXXXXXX, nu i-a arătat-o, iar el nu s-a interesat.

Referitor la suma de bani, pe care i-a transmis-o XXXXXXXXXXX lui XXXXXXXXXXX, a comunicat, că el nu cunoaște de unde acesta avea așa sumă de bani, însă presupune că-i avea deoarece dorea să-și procure apartament (f. d. 207-209 vol. 1).

Fiind audiat suplimentar în cadrul instanței de apel martorul a declarat că susține declarațiile anterior date.

La întrebările procurorului a comunicat că, XXXXXXXXXX i-a cerut lui XXXXXXXXXX 8000 euro, dar XXXXX i-a transmis suma de 3000 euro în prezența sa. A doua oară a văzut că au fost transmiși bani, dar nu cunoaște suma. Prima recipisă a fost întocmită în prezența sa.

La întrebările avocatului a comunicat că, XXXXXXXXXX s-a adresat ca să-i împrumute bani în sumă de 25 000 lei, el i-a împrumutat suma de 3000 euro. XXXXXXXXXe nu putea cunoaște că apartamentul nu este privatizat. Când i-a transmis XXXXXXXXXX lui XXXXXXXXXX suma de 3000 euro, erau prezente 6 persoane (f.d. 234 vol. 2).

– declarațiile martorului XXXXXX, potrivit căroră, soțul său XXXXXXXXXX, lucrează la restaurantul de pe str. Costiujeni 78, unde anterior a lucrat temporar și cet. XXXXX, care în luna iunie 2012, i-a comunicat despre faptul, că concubinul său XXXXXXXXXX, dorește să vândă un apartament care este amplasat nu departe de restaurant, în urma căreia, soțul său XXXXXXXXXX, a fost interesat de această ofertă, în urma căreia împreună cu soțul, cu cet. XXXXXXXXXX Petru, cet. XXXXXXXXXX Liuba, cet. XXXXXXXXXXau mers și au văzut apartamentul respectiv. Ulterior, peste câteva zile după ce au văzut apartamentul, cet. XXXXXXXXXX, împreună cu soțul XXXXXXXXXX, în prezența cet. XXXXXXXXXX Petru și cet. XXXXXXXXXX, au decis să transmită lui XXXXXXXXXX, sub formă de arvună suma de 8 000 euro, în urma căreia au întocmit o recipisă pentru suma de 3 000 euro, iar restul sumei s-au înțeles să i-o transmită pe parcurs. Referitor la suma de 3 000 euro, care a fost cerută de către cet. XXXXXXXXXX, acesta a motivat că are nevoie de bani, pentru a achita datoriile pentru apartament și pentru perfectarea actelor pentru privatizare, în urma căreia, peste o perioadă de timp, soțul său XXXXXXXXXX, i-a mai transmis cet. XXXXXXXXXX, suma de 4 000 euro, totodată s-a înțeles, ca până la data de 25 iulie 2012, acesta să elibereze apartamentul, în urma căreia, la data stabilită au procurat materiale de construcție pentru ca să facă reparație în apartament și în timp ce duceau materialele de construcție în apartament, a apărut feciorul cet. XXXXXXXXXX, care a comunicat, că apartamentul nu se vinde. Referitor la suma de 4 000 euro, cet. XXXXXXXXXX, a comunicat, că nu cunoaște în ce circumstanțe i-a transmis acești bani cet. XXXXXXXXXX(f.d. 183-184 vol. 1).

Fiind audiat suplimentar în cadrul instanței de apel martorul a declarat că susține declarațiile anterior date.

La întrebările procurorului a comunicat că, XXXXXXXXXX i-a comunicat că copii sunt de acord cu vânzarea apartamentului, iar ulterior după ce au dat arvuna le-a spus că nu sunt de acord. Au transmis lui XXXXXXXXXX suma de 3000 euro, mai apoi 4000 euro, în total 7000 euro.

La întrebările avocatului a comunicat că, a aflat că apartamentul nu era privatizat după ce au dat arvuna, care a fost dată pentru achitarea datoriilor și pentru privatizare, care deja de 5 ani nu a avut loc. Banii transmiși erau ai lor. (f.d. 239 vol. 2)

- declarațiile martorului XXXXX, potrivit cărora, din anul 1989, locuiește în mun. Chișinău, pe adresa or. Codru, str. Costiujeni 12/8 ap. 48 și din anul 2000, este manager a APLP 51/196. Referitor la cet. XXXXXXXXXX, aceasta a comunicat că locuiește în casa în care locuiește și ea, din anul 1988 și anume în apartamentul nr. 37, unde anterior a locuit cu soția și cei trei copii, însă la momentul de față cunoaște că aceștia sunt certați și în apartament locuiește doar băiatul cel mai mic. Referitor la apartamentul respectiv, a comunicat, că până la momentul de față nu a fost privatizat de către familia Rața, cu toate că ei cu toții au viza de reședință pe această adresă. Anterior, la ea s-a adresat feciorul mai mare și fiica cet. XXXXXXXXXXși au cerut actele necesare pentru a putea privatiza apartamentul, ceea ce a și făcut, însă până la urmă aceștia nu au mai privatizat apartamentul.

A mai menționat, că în vara anului 2012, cet. XXXXXXXXXX, a chemat-a o în apartamentul lui ca să verifice contoarele și să-i explice niște lucruri, însă în apartament se mai afla o persoană de gen masculin, despre care a înțeles că dorește să locuiască la gazdă și că face reparație pe placul său, din contul banilor pentru chirie. Discutând cu acesta, persoana necunoscută, a întrebat-o cui aparține apartamentul, la care, ea i-a comunicat, că nu aparține nimănui, însă persoana dată s-a enervat și a început să se revolte la cet. XXXXXXXXXX, de ce nu i-a comunicat despre aceasta. În acel moment, cet. XXXXXXXXXX, a întrebat-o unde este ordinul lui de repartizare pe apartament, la care, i-a comunicat, că ea nu-l deține și că trebuie să se adreseze la Primăria or. Codru, pentru obținerea acestuia, iar restul certificatelor de care v-a avea nevoie, i le v-a elibera dacă v-a avea nevoie, în urma căreia s-au despărțit, iar cet. XXXXXXXXXX, nu s-a mai adresat la ea după careva certificate sau documente pe apartament (f.d. 193-197 vol. 1).

- procesul-verbal de confruntare din 02 august 2013 (f. d. 57-59 vol.1);
- procesul-verbal de confruntare din 16 august 2013 (f. d.60 vol.1);
- procesul-verbal de confruntare din 16 august 2013 (f. d.61 vol.1);
- procesul-verbal de confruntare din 25 iulie 2013 2013 (f. d.65 vol.1);
- contractul de vânzare din 22.07.2012 (f. d. 67 vol. 1);
- recipisa din 22.07.2012 (f. d.73 vol. 1);

- extrasul din registrul bunurilor imobile (f. d.75-76 vol. 1);
- extrasul din Registrul de Stat al populației (f. d.92 vol. 1);
- informația de la IMSP Spitalul Clinic de Psihiatrie în privința lui XXXXXXXXXX XXXXXXXXXX (f. d.94 vol. 1);
- informația de la IMSP Dispensarul Republican de Narcologie în privința lui XXXXXXXXXX XXXXXXXXXX (f. d.95 vol. 1);
- revendicarea în privința lui XXXXXXXXXX XXXXXXXXXX (f. d. 96 vol. 1);
- acțiunea civilă în cadrul procesului penal (f. d. 134 vol. 1).

14. Inculpatul XXXXXXXXXX învinuirea înaintată nu a recunoscut-o, în ședința de judecată a instanței de fond a invocat că, apartamentul nr. 37 de pe str. Costiujeni 12/8, îi aparține, însă nu este privatizat, iar concubina sa XXXXXXXXXX, lucrează la restaurantul ”Planeta” din vecinătate, care a aflat, că el dorește să vândă apartamentul respectiv și astfel, XXXXXXXXXX, s-a adresat la el și i-a comunicat, că dorește să procure apartamentul, în urma căreia, el a convenit cu XXXXXXXXXX, să-i vândă apartamentul la prețul de 25 000 euro, dar mai întâi v-a trebui să-l privatizeze și să achite serviciile comunale în sumă de 8 000 lei. A mai comunicat, că XXXXXXXXXX, i-a dat sub formă de arvună suma de 3 000 euro, astfel, întocmind o recipisă.

A mai comunicat, că despre intenția lui de a vinde apartamentul dat, aproximativ cu trei ani în urmă, a discutat cu copiii săi XXXXXXXXXX și Vlad, iar banii să fie împărțiți în mod egal. De asemenea, acesta a mai adăugat, că aproximativ de un an de zile, în apartamentul respectiv, nu locuiește nimeni, însă înainte de aceasta, a locuit împreună cu familia, feciorul său Vlad, după care, s-a mutat cu traiul la soție, iar în vara anului 2012, administratorul casei XXXX, l-a informat despre datoriile acumulate pentru serviciile comunale și că SA ”Termocom”, a făcut ultima preîntâmpinare de a achita datoriile pentru căldură, deoarece v-a fi acționat în judecată, în urma căreia, cet. XXXXXXXXXX, l-a telefonat pe XXXXXXXXXX, căruia i-a comunicat despre datorii, la care, el i-a spus să facă ce dorește, astfel, cet. XXXXXXXXXX, i-a comunicat feciorului său XXXXXXXXXX, că v-a vinde apartamentul și v-a împărți banii. Referitor la suma de 3 000 euro, bani luați sub formă de arvună de la XXXXXXXXXX, a comunicat, că această sumă de bani a fost schimbată în lei, echivalentul a aproximativ 48 000 lei, pe care i-a cheltuit pentru achitarea serviciilor comunale 8 000 lei, pentru tratament, procurarea medicamentelor, materiale de construcție, perfectarea actelor pe numele său și anume, carnet de muncă, adeverință de naștere, certificate de

deces a soției și livret militar, iar în acest timp, XXXXXXXXXX, a adus meșterii și a început reparația în apartament, iar în luna iulie 2012, el a mai luat de la XXXXXXXXXX, suma de 1 000 euro, sub formă de arvună, din contul apartamentului, astfel, întocmind o singură recipisă pe suma totală, de 4 000 euro, însă prima recipisă întocmită pe suma de 3 000 euro, a comunicat, că XXXXXXXXXX, nu i-a restituit-o și că la întocmirea celei de-a doua recipisă, au fost prezenți concubina sa Vera Dilipovici, Petru și Liuba, care sunt rudele lui XXXXXXXXXX și că în prezența acestora, a primit suma de 800 euro, de la XXXXXXXXXX, iar cealaltă sumă de 200 euro, îi primise anterior de la acesta. A mai comunicat, că cu o parte din banii respectivi, a achitat contractul de studii al fiicei concubinei sale, care intrase la studii, la școala de frizer, iar restul i-a cheltuit. A mai comunicat, că ulterior, după câteva zile, după ce a primit suma de 1 000 euro, XXXXXXXXXX, i-a spus, că pentru ca să se asigure că el nu v-a majora prețul apartamentului, trebuie să-i garanteze acest lucru, astfel, întocmind un contract scris de mână, în care a specificat, că îi vinde apartamentul lui XXXXXXXXXX, la prețul de 25 000 euro. De asemenea, a mai declarat, că el a fost la XXXXXXXXXX, căreia i-a comunicat, că dorește să privatizeze apartamentul și că are nevoie de lista actelor necesare, în urma căreia, aceasta i-a scris o listă cu actele necesare, după care, a mers la feciorul său XXXXX, care locuiește în aceeași casă la primul etaj, căruia i-a comunicat, că este un cumpărător la apartament și că are nevoie de actele pe imobil, despre care cunoștea că se păstrează la el, însă acesta i-a comunicat, că nu le are și ca să caute prin casă. Ulterior, XXXXXXXXXX, a venit în apartamentul unde se efectua reparația și a chemat poliția, după care, XXXXXXXXXX, a încetat să mai efectueze lucrările și i-a comunicat să se clarifice. De asemenea, XXXXXXXXXX, a mai adăugat, că fiul XXXXXXXXXX, i-a comunicat, că el nu este de acord să vândă apartamentul, deoarece se vor clarifica în judecată și că în afară de suma 3 000 euro și încă 1 000 euro, el nu a mai luat nimic de la XXXXXXXXXX, iar bani în calitate de arvună, pentru acest apartament, el nu a luat de la alte persoane și că obligațiile asumate prin contractul de arvună, care a fost încheiat cu XXXXXXXXXX, se obligă să le execute (f. d. 198-204 vol. 1). Fiind audiat suplimentar în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel a comunicat că, până în prezent este în așteptarea unui act de la cadastru, pentru privatizarea apartamentului. Părții vătămate XXXXXX nu i-a restituit nimic (f. d. 76 vol. 2).

Fiind audiat suplimentar în cadrul instanței de apel, inculpatul a susținut declarațiile anterior date și a solicitat respingerea apelului declarat de procuror.

La întrebările procurorului a comunicat că, a vrut să vândă apartamentul deoarece erau datorii mari, sunt acte ce confirmă. Feciorii au spus că nu au nevoie de

apartament. XXXXXXXXXX s-a oferit să cumpere apartamentul și să-mi transmit bani pentru privatizare/ în anul 2012 XXXXXXXXXX cu XXXXXX au insistat să eliberăm apartamentul deoarece nu aveau unde locui.

La întrebările avocatului a comunicat că, XXXX cunoștea că apartamentul nu era privatizat. Dorește în continuare să-i vîndă apartamentul lui XXXXX.

15. Conform art.8 alin. 1 Cod de procedură penală al R. Moldova, persoana acuzată de săvîrșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atîta timp cît vinovăția sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărîre judecătorească de condamnare definitivă. Alin. (2) al aceluiași art. prevede că nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa.

16. În temeiul art.389 alin.(1) Cod procedură penală, sentința de condamnare poate fi adoptată numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului de săvîrșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.

Deci, reieșind din cumulul de probe cercetate suplimentar în cadrul ședinței instanței de apel, Colegiul concluzionează că, prima instanță corect, legal și întemeiat a adoptat o sentință de achitare în privința lui XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX.

17. Instanța de apel este de acord cu concluzia instanței de fond privind netemeinicia acuzării referitor la prezența în acțiunile inculpatului a dobîndirii ilicite a bunurile părții vătămate, deoarece în viziunea Colegiului, argumentele acuzării în acest sens, au doar un caracter de presupunere, de fapt sînt lipsite de careva bază probantă în sensul prezenței la inculpat a intenției de a însuși banii părții vătămate.

18. În acest context, Colegiul reține că sentința de condamnare a unei persoane se adoptă în condiția în care vina inculpatului a fost demonstrată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată doar pe presupuneri.

18.1. Colegiul penal, atestă că obiectul juridic special al infracțiunii de escrocherie este constituit din relațiile sociale cu caracter patrimonial, nașterea și dezvoltarea cărora trebuie să se bazeze pe buna-credință și încrederea între subiecții afacerilor, fie persoane fizice, fie juridice; buna-credință și încrederea subiecților raporturilor juridice patrimoniale se prezumă, iar în anumite cazuri este și protejată prin legea penală.

Latura obiectivă a escrocheriei se exprimă prin dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune.

Astfel, prin dobândirea ilicită a bunurilor legiuitorul prezumă un act opus celui licit, efectuat cu rea-credință, prin care făptuitorul obține transmiterea voită în proprietate, posesiune, detenție a bunului mobil sau imobil, a altor valori străine sau dreptul asupra acestora.

Înșelăciunea întrunește în sine variate metode, procedee și tehnici de operare ale făptuitorului - denaturarea informațiilor despre sine sau prin ascunderea unor informații a căror anunțare era obligatorie. Datele false se pot referi atât la persoana făptuitorului sau a altor persoane, cât și la unele obiecte, fenomene.

Prin modalitatea înșelăciunii făptuitorul induce victima în eroare, îi crează o falsă reprezentare a realității, indiferent de mijloacele utilizate, pentru a realiza transmiterea voită, sub incidența sa ori a altei persoane, a bunului sau dreptului asupra lui.

Pentru existența infracțiunii de escrocherie este necesar ca victima să fi fost indusă în eroare și să fi ajuns la o reprezentare greșită a unei situații sau împrejurări.

Iar latura subiectivă a infracțiunii date se manifestă prin vinovăție sub formă de intenție directă.

Primirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament poate fi calificată ca escrocherie doar în cazul în care făptuitorul, încă la momentul intrării în stăpânire asupra acestor bunuri, urmărea scopul de a le sustrage și nu avea intenția să-și onoreze angajamentul asumat.

18.2. În consecutivitate, Colegiul penal reține că, din materialele cauzei rezultă că partea acuzării, atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul cercetărilor judecătorești, nu a prezentat probe pertinente și concludente care ar dovedea intenția directă în acțiunile inculpatului, precum și scopul de cupiditate.

18.3. Concomitent, Instanța de apel relevă că, în speță s-a invocat înșelăciunea și abuzul de încredere ca modalitate de săvârșire a infracțiunii, care nu sunt dovedite, or, anterior obținerii banilor în calitate de arvună, partea vătămată XXXXX XXXXXXXXXXXX a fost informat de către inculpatul XXXXXXXXXXXX, că apartamentul nu este privatizat, există datorii la capitolul servicii locativ-comunale și banii obținuți în calitate de arvună vor fi folosiți anume în acest sens, nu se poate vorbi despre obținerea banilor prin înșelăciune sau abuz de încredere, deoarece banii obținuți în calitate de arvună, anume în acest sens au fost utilizați de către XXXXXXXXXXXX

18.4. De asemenea, instanța de apel notează că, potrivit materialelor cauzei se constată că, inculpatul XXXXXXXXXXXX a achitat: datoriile pentru serviciile comunale în sumă de 1 105,00 lei, fapt confirmat prin bonul de plată seria EP nr.

983701 din 17.07.2012 eliberat de către administrația APLP nr. 51/196 și anexat la dosar; datoriile pentru serviciile comunale în sumă de 1 178,00 lei, fapt confirmat prin bonul de plată seria EP nr. 983702 din 17.07.2012, eliberat de către administrația APLP nr. 51/196 și anexat la dosar; datoriile pentru energia termică în sumă de 5 205,80 lei, fapt confirmat prin ordinul de încasare a numerarului din 27.06.2012 și bonul de plată din aceeași zi în sumă de 5 205,80 lei.

Mai mult, din banii primiți de la XXXXX XXXXXXXXXX în calitate de arvună, inculpatul XXXXXXXXXXa început colectarea actelor necesare pentru privatizarea apartamentului și anume: a obținut de la administrația APLP 51/196 Extrasul din tabelul nominal și Extrasul din fișa locuinței nr. 37, acte necesare pentru privatizarea apartamentului, însă nu a reușit să obțină de la autorități duplicatul ordinului de repartitie, care este pierdut.

18.5. Tot aici, Colegiul penal remarcă că, în conformitate cu art. 212 alin.1 din Codul Civil RM forma autentică a actului juridic este obligatorie: a) dacă actul juridic are ca obiect înstrăinarea bunurilor imobile; iar conform prevederilor art.213 alin. (1) din Codul Civil RM nerespectarea formei autentice atrage nulitatea actului juridic.

Iar conform prevederilor art.764 din Codul Civil RM vânzătorul este obligat să predea bunul fără vicii de natură juridică (liber de drepturile unui terț asupra lui), cu excepția cazului când cumpărătorul a consimțit să încheie contractul cunoscând drepturile terțului asupra bunului. Se consideră viciu de natură juridică și situația în care în registrul bunurilor imobile este înscris un drept inexistent.

18.6. În acest context, Colegiul penal conchide că, însuși partea vătămată XXXXXXXXXX XXXXXXXXXX, având calitatea de cumpărător urma să manifeste buna credință la efectuarea tranzacție și să insiste la respectarea formei autentice obligatorii prevăzute de lege.

18.7. Astfel, în acțiunile inculpatului XXXXXXXXXXlipsește latura obiectivă a infracțiunii, or ultimul -a informat pe XXXXXXXXXX XXXXXXXXXX despre faptul, că apartamentul nu este privatizat și există datorii la capitolul serviciilor locativ comunale, iar banii obținuți în calitate de arvună vor fi utilizați în acest sens, fapt cu care partea vătămată a fost de acord.

18.8. În acțiunile inculpatului lipsește și latura subiectivă a infracțiunii, od după obținerea arvunei, XXXXXXXXXXa achitat serviciile locativ-comunale și a început colectarea actelor necesare privatizării, însă nu l-a privatizat din motive ce nu-i pot fi imputate, astfel lipsește intenția acestuia de a comite fapta penală.

18.9. Astfel, la cazul dedus judecății, prima instanță a conchis în mod just asupra existenței între inculpat și partea vătămată a relațiilor de ordin civil și urmează a fi soluționate pe cale civilă.

19. În această ordine de idei, instanța de apel reține că pe parcursul examinării prezentei cauze penale, partea acuzării nu a prezentat careva probe admisibile, pertinente, concludente și utile care ar demonstra vinovăția inculpatului XXXXXXXXXX în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(5) Cod Penal al RM.

19.1. În acest, context, notăm că în cauza Mische contra României, CtEDO a statuat că este interzisă condamnarea în apel, după achitare, fără a se administra probe noi care să răstoarne probatoriul de la fond.

19.2. În consecință, prima instanță justificat a conchis asupra necesității achitării lui XXXXXXXXXX de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod Penal, pe motiv că fapta sa nu întrunește elementele constitutive ale componenței de infracțiune.

20. Totodată, instanța de apel va respinge ca fiind neîntemeiate alegațiile apelanților precum că sentința primei instanțe nu este una motivată, legală și întemeiată.

20.1. Or, considerentele primei instanțe sînt motivate și argumentate din punct de vedere al temeiniciei și legalității, sub aspectul că vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii imputate nu este dovedită în cadrul procesului penal, prima instanță reținînd în mod just că fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale componenței de infracțiune.

20.2. Față de lucrul judecat de primă instanță, se constată motivarea amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu faptele reținute în sarcina inculpatului, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

20.3. Pertinentă în acest sens este și jurisprudența CtEDO care a statuat că noțiunea de proces echitabil presupune că o instanță care și-a motivat hotărîrea, să fi analizat în mod real chestiunile esențiale care i-au fost supuse judecării. (Hotărîrea CEDO privind cauza Boldea împotriva României, din 15.02.2007.

20.4. Din conținutul hotărîrii contestate se constată că exigențele art. 6 CEDO au fost respectate din motiv că prima instanță a dat o apreciere corectă probelor în cauză soluționînd toate problemele ce urmează a fi rezolvate la adoptarea sentinței de achitare, adoptînd o hotărîre conformă cerințelor legii.

20.5. În atare situație, este corectă concluzia primei instanțe privind determinarea și constatarea asupra nevinovăției inculpatului XXXXXXXXXX învinuit în baza art. 190 alin.(5) Cod Penal.

21. Reieșind din cele expuse mai sus și dat fiind că, instanța a constatat netemeinicia apelurilor declarate de acuzatorul de stat, avocatului XXXXXXXXXX în interesele părții vătămate XXXXXXXXXX, argumentele cărora sunt nefondate după cum s-a indicat anterior, Colegiul ajunge la concluzia de a respinge apelurile declarate cu menținerea sentinței instanței de fond.

22. Urmare a celor sus elucidate și în conformitate cu art. 415 alin.(1), pct.1) lit.”c”, 417-419 CPP RM, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău,-

DE C I D E:

Respinge ca nefondate apelul acuzatorului de stat, procuror în Procuratura sectorului Centru mun. Chișinău Chiranda Vera și apelul avocatului XXXXXXXXXX în interesele părții vătămate XXXXXXXXXX cu menținerea sentinței Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 21 august 2015 în privința lui XXXXXXXXXX XXXXXXXXXX.

Decizia definitivă și executorie, dar cu drept de atac cu recurs în Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 de zile de la pronunțarea deciziei motivate.

Decizia motivată pronunțată public la data de XXXXXXXXXX ora 14⁰⁰.

Președintele ședinței:

Iurie Melinteanu

Judecătorii:

Silvia Vrabii

Ion Bulhac

